

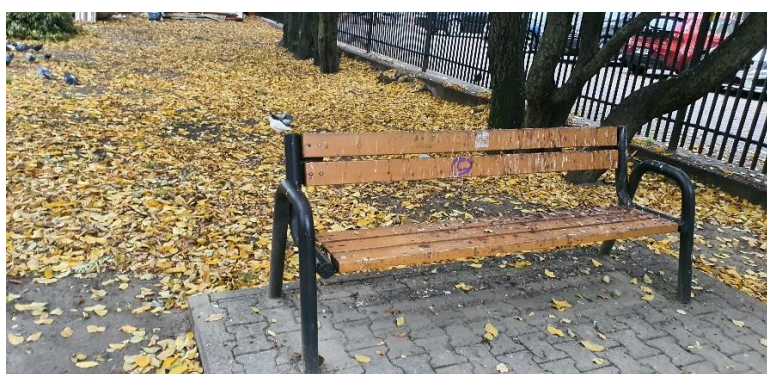
INFORMACJA DOTYCZĄCA ZAGROŻENIA SANITARNEGO ZWIĄZANEGO Z WYSTĘPOWANIEM GOŁĘBI I INNEGO DZIKO ŻYJĄCEGO PTACTWA NA TERENIE MIAST

W związku z potencjalnym zagrożeniem sanitarnym, związanym z występowaniem dzikich gołębi i innego dziko żyjącego ptactwa, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Radomiu przypomina właścicielom, posiadaczom i zarządzającym nieruchomościami o konieczności starannego wykonywania prac remontowych, usuwaniu wszelkich nieszczelności oraz zabezpieczeniu budynków przed dostępem ptactwa, tak aby nie mogły ich one zasiedlać i wykorzystywać do gniazdowania.

Zasadne staje się podjęcie działań zapobiegawczych również w odniesieniu do innych obiektów użyteczności publicznej: placów zabaw, siłowni oraz obiektów sportowych na wolnym powietrzu.

Powszechnie wiadomo, że pozostawione w znacznej ilości odchody gołębi, pióra, puch, resztki gniazd i pożywienia, przyczyniają się do niszczenia elementów konstrukcyjnych budynków (w tym kamienia i betonu), powodują liczne uszkodzenia mechaniczne elementów wykończenia dachu i elewacji budynków, gzymsów, parapetów, rynien, neonów, szyldów itd. – co w efekcie wpływa na pogorszenie stanu technicznego budynków (w tym budynków o wartości zabytkowej i pomników), a co za tym idzie zwiększenia nakładów finansowych na prace remontowe.

Gołębie stanowią nie tylko zagrożenie dla infrastruktury miejsko - gminnej, podobnie jak inne gatunki zwierząt mogą stanowić źródło zakażeń chorób wywołanych przez mikroorganizmy potencjalnie patogenne dla człowieka (zoonozy) – wprawdzie w odniesieniu

do populacji ogólnej ryzyko zakażeń oceniane w świetle doniesień w piśmiennictwie jako niskie, natomiast znacznie wyższe staje się w przypadku osób z głębokim upośledzeniem odporności.

Zagrożeń i chorób, które mogą się rozwinąć u człowieka w wyniku kontaktu z gołębiami jest wiele. Najczęstszymi czynnikami etiologicznymi zakażeń przenoszonych z dzikich gołębi na ludzi są grzyby, m.in.:

- *Chlamydophila psittaci* - zakażenie powoduje psitakozę (ornitozę);
- *Cryptococcus neoformans* - wywołuje kryptokokozę (drożdżycę europejską);
- *Aspergillus sp.* - wywołuje aspergilozę;
- *Histoplasma capsulatum* - wywołuje histoplazmozę.

Patogeny przedostają się do organizmu człowieka głównie drogą wziewną – wdychając powietrze zanieczyszczone drobnoustrojami gromadzącymi się w piórach i wysuszonych ptasich odchodach. Choroby przebiegają klinicznie najczęściej jako infekcje układu oddechowego i zapalenia płuc, niekiedy zajmują też ośrodkowy układ nerwowy (mózg, opony mózgowce), układ moczowy, skórę.

Dziko żyjące gołębie bywają ponadto rezerwuarem licznych ektopasożytów, zaliczanych do pajęczaków i owadów, które żywią się krwią zwierząt stałocieplnych. Największe zagrożenie dla ludzi stwarza zwłaszcza *Argas reflexus* (obrzeżek, zwany też kleszczem gołębiem), z uwagi na możliwość powodowania burzliwych reakcji anafilaktycznych (nawet zgonu). Podobnie jak inne kleszcze, obrzeżki mogą przenosić na ludzi choroby: boreliozę lub wirusowe kleszczowe zapalenie mózgu.

Mając na względzie powyższe, celowe staje się zatem wdrożenie działań profilaktycznych:

- zabezpieczyć budynek przed dostępem gołębi, w szczególności uniemożliwiając im przeniknięcie do nieużywanych przestrzeni, które gołębie mogą trwale zasiedlać i wykorzystywać jako miejsca do gniazdowania (nieużywany strych, poddasze, szyby dźwigowe i wentylacyjne, balkony, tarasy, przybudówki);
- usuwać wszelkie nieszczelności, przez które mogą przenikać pasożyty, jak również eliminować pasożyty z miejsc ich schronienia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi – szpar w podłogach, futrynach, szczelinach wokół miejsc zamontowania parapetów, progów, pod tapetami, panelami podłogowymi, boazerią, w szczelinach mebli;
- utrzymywać bezpieczny dystans w stosunku do gołębi i nie dokarmiać ich, ponieważ przywabianie gołębi przyczynia się do zalegania ich odchodów oraz prowadzi do zwiększenia stanu liczebnego populacji gołębi, potencjalnie przywabiając także insekty i gryzonie (szczególnie na terenie szpitali, budynków zamieszkania zbiorowego, a także w miejscach najczęściej odwiedzanych przez dzieci, tj. place zabaw, parki, czy tereny przedszkolno-szkolne);
- regularnie sprzątać odchody gołębi, pióra, puch oraz resztki ich gniazd i pożywienia (zaleca się, aby czynności te wykonywane były w masce oraz rękawiczkach ochronnych, po uprzednim zwilżeniu odchodów wodą, co ogranicza przenikanie zawartych w nich mikroorganizmów do powietrza i tym samym ryzyko ich inhalacji).